

[Kim Behnke]

Det andet var spørgsmålet om musikvideoer. Hvad bliver definitionen på, hvad der er film, og hvad der er musikvideo? Hvor vil man skelne? Mange af de store spillefilm, særlig de amerikanske, bliver markedsført ved hjælp af musikvideoer, hvor der er indklippet – som jeg refererede – ofte de mest voldsomme scener fra spillefilmen. Det er selvfølgelig ledsaget af musik hele vejen, men musikken stopper jo også, så hører man dialogen i filmen, og så fortsætter musikken. Hvordan vil man afgrænse, hvad der er musikvideoer, og hvad der er reklame for en spillefilm, og hvornår skal de pågældende ting så til godkendelse?

Det havde jeg håbet at ministeren ville have kommenteret, for det er ligegyldigt at vedtage disse regler, hvis de kun har symbolsk værdi og man bare håber, at det går godt. Så kunne vi lige så godt have vedtaget en dagsorden.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Nej, vi kunne ikke lige så godt have vedtaget en dagsorden.

Nu er der fremsat et rimelig enkelt lovforslag om mærkning af videogrammer. Det er ikke nogen hemmelighed, at diskussionen om, hvem der skulle foretage mærkningen og på hvilken måde, det skulle gøres, såmænd har bølget frem og tilbage. Jeg mener, vi har fundet frem til en – som jeg sagde i mit sidste svar – rimelig ubureaukratisk måde, for det er lagt i hænderne på mennesker, der i forvejen har erfaringer med vurdering af film til børn og unge; derfor også de to aldersgrænser. Lovforslaget er i høj grad bygget op i et samspil med Statens Filmcensur, som støtter denne måde at stille det op på, og som derfor også kan sige god for, hvad det måtte tage af tid og få af økonomiske konsekvenser.

Branchen har i et meget langt brev til Folketingets Kulturudvalg, som jeg har fået kopi af, stillet en række spørgsmål, og jeg synes faktisk, der er mange væsentlige spørgsmål, som måske trænger til en nærmere afklaring, og jeg vil meget gerne være med til at sikre et fylldigt svar på de spørgsmål, der rejses. Nogle af dem rejses selvfølgelig som et partsindlæg, og i partsindlæg har man jo en bestemt mening med at skrive de mange ord, man rent faktisk bruger. Det er da ærlig snak, og sådan er det også i politik.

Det var det ene svar. Det andet svar, jeg ville give, var på spørgsmålet om en definition af musikvideoer. Jeg synes ærligt og redeligt også, at det trænger sig en lille smule på, og det kan så foregå i forbindelse med udvalgsarbejdet, hvor man kan finde frem til en foreløbig afgrænsning. Det er præcis derfor, jeg har understreget, at jeg synes, det er så utrolig vigtigt, at der samtidig med fremsættelsen af dette forslag er nedsat et udvalg, der skal kigge på især billedmediernes voldsomme indvirkning på film, video – og vi kan såmænd godt tage musikvideoerne med – og meget hurtigt komme med et forslag. Det er også derfor, at revisionsparagraffen i dette lovforslag er usædvanlig kort, kan man vist godt sige, i forhold til hvad vi rent faktisk plejer.

Det er en markering, men lovforslaget er andet og mere end en symbolsk markering, for samtidig har vi åbne øjne og er klar over, at der er nogle spørgsmål, som skal afklares yderligere, og også i den debat glæder jeg mig til, at Fremskridtspartiet deltager.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg ser frem til, at vi under udvalgsarbejdet skal lave en afgrænsning af, hvad der er musikvideoer. Det bliver spændende.

Når man i en lov skriver, at videogrammet inden for 1 år skal til censur, må man have gjort sig nogle tanker om, hvor mange det drejer sig om. Har jeg ret i, at det er op imod 5.000 titler plus alle de pornografiske film? I så fald er det jo ikke en opgave, der kan løses på 1 år, og så er spørgsmålet, om det er relevant at have det stående. Ministeren trøster lidt ved at sige, at vi hurtigt skal have revideret loven, men det hjælper jo ikke noget, for uanset revisionsparagraf skal alle disse film ud til godkendelse i løbet af det første år.

Det fremgår andetsteds, at hvis man ikke lader sine film godkende, er de pr. definition forbudt for børn. Det betyder så også, at en videofilm med billeder af en pejs, der brænder, og en videofilm med billeder af akvarier, pr. definition er forbudt for børn, hvis man ikke lader den godkende, og dér kan en masse virksomheder rende ind i nogle forfærdelige problemer, ganske enkelt fordi der vil blive så lang ventetid hos Statens Filmcensur, når de skal kigge 5.000 titler igennem. Jeg misunder ikke